

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1309/2023
29.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Липљан, чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Липљан, коју заступа Тамара Рашић, ВД начелника Општинске управе општине Липљан, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5331/2022 од 22.12.2022. године, у седници већа одржаној 29.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5331/2022 од 22.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

II УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 5331/2022 од 22.12.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 66/2020 од 29.08.2022. године, у ставовима првом, другом и четвртном изреке, тако што се:

а) ОБАВЕЗУЈЕ тужена да тужиоцу, на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде, за период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 44.967,73 динара, и то:

- за јануар 2017. године износ од 482,67 динара
- за март 2017. године износ од 1.543,47 динара,
- за мај 2017. године износ од 1.543,47 динара
- за јун 2017. године износ од 482,67 динара
- за август 2017. године износ од 1.543,47 динара
- за октобар 2017. године износ од 482,67 динара
- за новембар 2017. године износ од 482,67 динара
- за јануар 2018. године износ од 4.088,56 динара
- за фебруар 2018. године износ од 574,19 динара
- за март 2018. године износ од 2.917,10 динара
- за април 2018. године износ од 1.745,65 динара

- за мај 2018. године износ од 4.088,56 динара
- за јун 2018. године износ од 1.656,03 динара
- за јул 2018. године износ од 2.827,48 динара
- за август 2018. године износ од 3.998,94 динара
- за септембар 2018. године износ од 484,57 динара
- за октобар 2018. године износ од 3.998,94 динара
- за новембар 2018. године износ од 2.827,48 динара
- за децембар 2018. године износ од 1.656,03 динара
- за јануар 2019. године износ од 6.174,93 динара
- за март 2019. године износ од 113,04 динара
- за април 2019. године износ од 147,83 динара
- за мај 2019. године износ од 182,62 динара
- за јул 2019. године износ од 79,70 динара
- за август 2019. године износ од 44,91 динара
- за октобар 2019. године износ од 800,11 динара,

све са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде.

б) ОБАВЕЗУЈЕ тужена да тужиоцу, на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, за период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 26.361,16 динара, и то:

- за јануар 2017. године износ од 236,61 динара
- за март 2017. године износ од 756,61 динара,
- за мај 2017. године износ од 756,61 динара
- за јун 2017. године износ од 236,61 динара
- за август 2017. године износ од 756,61 динара
- за октобар 2017. године износ од 236,62 динара
- за новембар 2017. године износ од 236,61 динара
- за јануар 2018. године износ од 1.952,61 динара
- за фебруар 2018. године износ од 236,61 динара
- за март 2018. године износ од 1.380,61 динара
- за април 2018. године износ од 808,61 динара
- за мај 2018. године износ од 1.952,61 динара
- за јун 2018. године износ од 808,61 динара
- за јул 2018. године износ од 1.380,61 динара
- за август 2018. године износ од 1.952,61 динара
- за септембар 2018. године износ од 236,61 динара
- за октобар 2018. године износ од 1.952,61 динара
- за новембар 2018. године износ од 1.380,61 динара
- за децембар 2018. године износ од 808,61 динара
- за јануар 2019. године износ од 2.959,29 динара
- за март 2019. године износ од 180,85 динара
- за април 2019. године износ од 802,05 динара
- за мај 2019. године износ од 1.423,25 динара
- за јул 2019. године износ од 1.423,25 динара
- за август 2019. године износ од 802,05 динара
- за октобар 2019. године износ од 702,84 динара

све са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде.

в) ОБАВЕЗУЈЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове првостепеног и жалбеног поступка у износу од 90.012,64 динара, у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде.

Ш ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 41.765,78 динара, у року од 8 дана од дана пријема отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5331/2022 од 22.12.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 66/2020 од 29.08.2022. године, у ставовима првом, другом и четвртм изреке, којима је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде, за период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 44.967,73 динара, односно појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, све ближе наведено у ставу првом изреке, одбијен као неоснован тужбени затев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС 05бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, за период од 01.01.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 26.361,16 динара, односно појединачне месечне износе, са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, све ближе наведено у ставу другом изреке и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда испуњени су услови из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, јер је Врховни суд у више одлука изразио став о праву запослених код тужене на исплату разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде и у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС од 25.12.2008. године, који се разликује од става израженог у побијаној пресуди, због чега је применом члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене. Решењем тужене од 07.03.2019. године, распоређен је на радно место ... у Одељењу за ... општинске управе Општине Липљан, са коефицијентом за обрачун и исплату плате од 8,85 увећан по основу сложености и одговорности за додатни коефицијент од 1,20 тако да му је укупни коефицијент 10,05 и одређено да се утврђена зарада увећава по основу радног ангажовања запослених на Косову и Метохији, на основу закључка Владе Републике Србије 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године за 50%, са правом на обрачун по овом решењу од 01.02.2019. године и правом на додатак на плату од 0,4% од основне плате за сваку пуну годину рада оствареног у радном односу. Вештачењем је према првој варијанти утврђена разлика између минималне и основне зараде без увећања по закључку Владе за спорни период од 50% која износи 44.967,73 динара и висина разлике зараде на име тзв. „косовског додатка“ која износи 26.361,16 динара. У другој варијанти вештачења приказан је обрачун разлике зараде коју је тужилац примио са минулим радом и увећањем од 50% на име “косовског додатка” у односу на минималну зараду према ком постоји негативна разлика односно да зарада коју је тужилац примио је већа у односу на минималну зараду за укупан износ од 393.522,62 динара. Тужилац је прецизирао тужбени захтев према варијанти обрачуна висине разлике између минималне зараде и основне зараде тужиоца без увећања по Закључку Владе и висине разлике зараде на име тзв. „косовског додатка“.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили неоснованим тужбени захтев, јер је исплаћена зарада тужиоца, са минулим радом и увећањем од 50% на име тзв. “косовског додатка” по основу Закључка Владе правилно обрачуната и исплаћена у вишем износу у односу на обрачунату минималну зараду, са увећањем по основу минулог рада. Обезбеђеним средствима из буџета и исплатом у складу са Закључком Владе тужиоцу је исплаћена плата у висини минималне зараде, па тужилац неосновано потражује утужену разлику.

Основани су наводи ревизије да је овакво становиште нижестепених судова засновано на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, број 113/2017, 86/2019) прописано је да се основна плата службеника одређује множењем основице са коефицијентом, а ставом 2. истог члана да службеник остварује право на исплату минималне зараде обрачунате у складу са општим прописима.

Закључком Владе Републике Србије 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године предвиђено је да лицима која раде на територији Косова и Метохије припада право на увећање основне зараде за 50%.

Тужиоцу, применом члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе, припада право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужиоцу, сходно Закључку Владе Републике Србије број 120- 335/2007-14 од 25.12.2008. године и Закону о буџету, припада и право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно на име тзв. “косовског додатка”. Према налазу вештака тужиоцу је обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун

није правилан. Тужилац има право на исплату плате у висини минималне зараде и право на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиоцу са тзв. “косовским додатком” у спорном периоду је виша од минималне зараде, али је нижа од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно.

Стога је тужена у обавези да тужиоцу накнади штету у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде и у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС од 25.12.2008. године, јер основна плата запосленог за пуно радно време и стандардни учинак не може бити нижа од минималне зараде. Будући да је тужилац у спорном периоду остварио и право на додаток на зараду сходно Закључку Владе РС од 25.12.2008. године, који је према налазу вештака био нижи од прописаног, тужбени захтев је основан.

Из наведених разлога, Врховни суд је, применом члана 416. став 1. ЗПП, ставом другим изреке преиначио нижестепене пресуде и усвојио постављени тужбени захтев.

Према успеху тужиоца у спору, применом члана 165. ЗПП, припада му право на накнаду трошкова првостепеног и жалбеног поступка у укупном износу од 90.012,64 динара и то: за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 9.000,00 динара (18.000,00 динара), за приступ и заступање тужиоца од стране пуномоћника из реда адвоката на два одржана рочишту у износу од по 10.500,00 динара (21.000,00 динара), за приступ пуномоћника тужиоца на једном неодржаном рочишту у износу од 6.000,00 динара, за трошкове вештачења у износу од 8.000,00 динара, за судску таксу на тужбу и на првостепену пресуду у износу од по 4.753,16 динара (9.506,32 динара), за састав жалбе у износу од 18.000,00 динара и за судске таксе на жалбу и одлуку о жалби у износу од по 4.753,16 динара (9.506,32 динара).

Тужиоцу, према успеху у ревизијском поступку, применом одредби чл. 153, 154. и 163. ЗПП припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка у укупном износу од 41.765,78 динара, и то за састав ревизије у износу од 18.000,00 динара, као и трошкови судске таксе на ревизију у износу од 9.506,31 динара на одлуку о ревизији у износу од 14.259,47 динара, према важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксеној тарифи из Закона о судском таксама. Из наведених разлога, применом члана 165. ЗПП одлучено је као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић